

בית ברדביס

בית אלמפילד

מבני לילמודים

בית הקסלי

אולם ספורט

מגרשי ספורט

קתדרלה

מגורי מורים

בית ניו לנדס

בית איסט אייקר

בית המנהל

הלורד אלכסנדר פרנסיס אילינגוורת'

עושה חיל באשור כפי שהוא הצליח לפני 20 שנה. אלכסנדר החליט שהוא לא ייתן לחבורת נערים מבוגרים ולחוקים קשוחים לשבור אותו. הוא לא יבייש את המשפחה בהתנהגות ילדותית. על כן, בשבוע לאשור הוא סיגל לעצמו עור של פיל, התנשאות ועודף רב של ביטחון עצמי. זה עבד. אנשים ראו שאינו מתרגש ועל כן הניחו לו. עם השנים אלכסנדר רכש לעצמו מעמד בקרב תלמידי בית הספר והפך להיות אחד המנהיגים הבלתי מעוררים של הבית שלו. הנרי אחיו לומד גם הוא בבית הספר, וזו שנתו הראשונה.

מראה חיצוני:

אלכסנדר גבוה למדי, בעל גזרה דקה וארוכה, עור חיוור, תווי פנים אציליים ונוקשים ושיער שחור מסורק ומוקפד. עיניו זהות לאלו של אביו – כחולות, קרות ומתנשאות. טון הדיבור שלו נוטה לרוב להיות לעגני ומתובל במעט אירוניה. ידיו ארוכות ועדינות כידי פסנתרן, על אף שאלכסנדר חסר כל כישרון מוזיקלי.

תכונות בולטות:

אלכסנדר ניחן בכריזמה, שהופכת אותו לבלתי ניתן להתעלמות. המעמד הגבוה שלו רק תואם לנוכחות שלו. אלכסנדר משתמש בתכונות אלו להפגנת כושר מנהיגות. הוא אוהב להוביל, לא להיות מובל.

חברים:

ארתור קרלייל: אלכסנדר מקבל את עובדת היותו של ארתור מנהיג האחוזה, אך הוא לא לגמרי שלם עם הדרך שבה ארתור מנהיג. לטעמו, ארתור לא מספיק מחויב לחבריו.

אנדרו גרינווד: אחד מחבריו הטובים ביותר של אלכסנדר, אם כי אלכסנדר לא ממש מודה בכך. אלכסנדר מעריך עד מאוד את כשרונו של אנדרו, ובמידה מסויימת אף מקנא בו ושואף להיות כמוהו. לעתים נדמה לאלכסנדר שהוא מעוניין ביותר מחברות עם אנדרו, אבל מהר מאוד הוא מגרש את המחשבה הזדונית מראשו.

ג'ון פירס: חבר טוב, כל עוד הוא לא יוצא משליטה.

סטנלי האנינגטון: טיפוס מוזר שנדבק לאנדרו. לא נראה חיובי במיוחד, ונדמה שהוא זומם לרשת את מקומו של ארתור כמנהיג האחוזה.

אלכסנדר לא ייתן לכך לקרות.

אוליבר ראפורד: חבר טוב ונאמן.

סבו של אלכסנדר נהג לומר שהדבר החשוב ביותר באדם הוא התארים אותם הוא נושא. אמנם המשפחה מעולם לא סבלה את המרקיז הקשיש (כספו, מאידך, היה עניין אחר, אהוד יותר), אך למרות זאת אימצה את האמרה הזו בכבוד ובגאון.

אביו של אלכסנדר, הלורד תיאודור צ'ארלס אילינגוורת', עובד במשרד החוץ הבריטי ובעל מעמד מכובד למדי בקרב האצולה בלונדון. למעשה, אלכסנדר לא יודע במה בדיוק אביו עוסק, שכן מעולם לא היו לו הזדמנויות רבות לנהל שיחה עם אביו, שתמיד נותר דמות סמכותית קרירה ומרוחקת, שאין להתקרב אליה מבלי לנקוט בכל גינוני הנימוס הראויים. אם אלכסנדר היה עושה משהו שהיה בלתי מהוגן בעיניו, היה אבי מלקה אותו בחגורתו, או במקרה הגרוע יותר – נועץ בו את שתי עיניו הכחולות והחודרות כאומר "אינך ראוי להיות בני".

אימו של אלכסנדר לא הייתה מעורבת בגידולו אף היא. כבת לדוכסות ברוויק, משפחה עשירה ומכובדת אפילו יותר ממשפחת אילינגוורת' היא מעבירה את מרבית זמנה בשעשועים ובהנאות שכספה ומעמדה מאפשרים.

עם זאת, הוריו של אלכסנדר לא חסכו ממנו דבר – אומנות שליוו אותו כל שעות היממה, מורים פרטיים משובחים וכמובן שגם השפיעו עליו צעצועים וחפצי מותרות חדשים ומפוארים. אלכסנדר גדל כלוא בבית מפואר בלונדון, כאשר עשרות משרתים נתונים למרותו, לעיתים הבלעדית. בן המשפחה היחיד שהיה בסביבתו היה אחיו הקטן, הנרי, אלכסנדר אוהב את הנרי אהבה עזה אם כי קשה לו להפגין זאת.

המעבר לאשור היה טראומטי מאוד עבור אלכסנדר. לפתע הוא נאלץ לחלוק את החדר שלו עם חמישה נערים נוספים, לעבוד קשה ולעמוד בלוחות זמנים נוקשים. הדבר שבאמת שבר אותו היה העובדה שבאשור לאיש לא היה אכפת ממנו באופן מיוחד. הוא היה עוד פרצוף, עוד נער חדש, עוד קורבן להתעללות מצד הנערים הבוגרים בבית. אלכסנדר ניסה למרוז, לדרוש יחס הולם, אבל התנהגות זו רק גרמה לבני הכיתות הגבוהות להתעלל בו יותר. את סוף השנה הראשונה שלו סיים אלכסנדר כשהוא בודד, אומלל, חבוט ומושפל, ונשבע שהוא יגש לאביו ויתבע ממנו להוציא אותו מבית הספר האיום הזה – או לכל הפחות לדבר עם המנהל.

למרות זאת, כאשר נפגש עם אביו בבית הקיץ שלהם בקנט, המחשבה התפוגגה ממוחו של אלכסנדר. אביו שאל אותו אם הוא

ג'ון פירס

התרחקו ממנו והוא הרגיש איך כולם מדברים מאחורי גבו, תוהים אם הוא בכלל ראוי להיות תלמיד באשורה. ג'ון חש בושה והשפלה רבה. הוא ניסה להסתיר את מוצאו תחת מסווה של גינונים מרוחקים שבאים לבן המעמד הגבוה בטבעיות. אבל זה לא היה קל בכלל, והשנה הראשונה הייתה איומה עבור ג'ון.

עם השנים ג'ון החליף את התעלולים בתככים ומזימות. הוא מנסה תמיד להשיג את מה שהוא רוצה ולא חשוב אם צריך לרמות, לגנוב או להכות מישהו כדי להשיג את זה. ברוב הפעמים הוא גם מצליח. הוא מתפקד כאיש הרחוב, יודע תמיד אילו שמועות רצות. לרשותו עומד משרת נאמן: תלמיד השנה הראשונה בשם וויליאם צ'פמן, הידוע בכינוי "צ'פמאנק", כינוי שכנראה קיבל בשל שיערו הערמוני ושינוי הכולטות. צ'פמאנק מוכן ומזומן לעשות כל מה שג'ון יפקוד עליו.

מראה חיצוני:

ג'ון הוא נמוך יחסית, עם תווי פנים חדים ועיניים קצת קרובות מדי אחת לשנייה. שיערו בלונדיני עכור, שלא משנה כמה פעמים מנסים לסדר אותו, הוא קם לתחייה בדמות בלאגן על הראש. הוא מחייך רוב הזמן, מה שיוצר רושם חצי מזמין וחצי מרתיע.

תכונות בולטות:

ג'ון ניחן בשמיעה מוזיקלית ובכישרון נגינה. הוא יודע לנגן על חליל ועל פסנתר, וחלילו מלווה אותו לכל מקום. כמו כן, לג'ון ידיים טובות, והוא זריז וחמקמק. ברשותו אולר רב תכליתי והוא יודע היטב כיצד להשתמש בו.

חברים:

ארתור קרלייל: למרות מעמדו הנחות של ג'ון, ארתור מתייחס אליו כאל שווה בן שווים, וג'ון מוקיר לו תודה על כך.
אלכסנדר אילינגוורת': פוץ אריסטוקרטי נפוח, אפס חסר כל כישרון או יכולת של ממש. יום אחד אנשים יבינו מה הוא שווה באמת.
אנדרו גרינווד: אידיוט מועיל. חכם – אבל אידיוט.
סטנלי האנינגטון: אדם מסוכן. היחיד ממנו ג'ון פוחד באמת.
אוליבר ראפורד: אדם חביב. אפשר לסמוך עליו.

הזיכרון הראשון של ג'ון הוא חדר צר, ארוך וחשוך – עשרות מיטות מסודרות בשורה, מטילות צללים כהים על הקיר המתקלף. צרחות נשמעות מקצהו הרחוק של החדר, רחוק מדי בשביל שג'ון יוכל לראות. ואחר כך מכות. ג'ון יושב על המיטה הנוקשה, הקפיצים דוקרים אותו, הבגדים שלו ספוגים לגמרי בנוזל חמים עם ריח חריף. והוא מסתכל המום.

הזיכרון הראשון הזה, אי שם מסביבות גיל שנתיים, ליווה את ג'ון בהמשך, בעודו מתגלגל מבית יתומים אחד לשני או מסתובב יחד עם כנופיות ילדי רחוב כמוהו. פעם אחת הוא כמעט הצליח להסתבך עם המשטרה כשפרץ לבית ונתפס אבל בסוף הוא הצליח לברוח. מאז הוא פיתח סלידה אינסטיקטיבית מכל מה שקשור בשומרי החוק.

הדבר היחיד שנתן טעם לחייו הוא מוזיקה. עוד כילד נהג להקשיב מהופנט לצלילי העוגב בכנסייה או לצלילים החורקים של החליל שהשמיעו נגני הרחוב. הוא גנב חליל מחנות כללי נגינה ולימד את עצמו לנגן. בזמנים קשים, כשאף דמות סמכותית מוזיקה לא הייתה באזור, ג'ון היה שולף את החליל ומתחיל לנגן, שקוע לחלוטין בצלילים. ג'ון היה בטוח שהמשך חייו לא יהיה מלבב במיוחד, אבל למזלו הטוב הוא היה זה שעשה את תורנות הקרצוף היומית באותו יום גורלי בו הזוג פירס בא אל בית היתומים לאמץ ילד חמוד. הם הבחינו בילד בן ה-11 הכורע בשקיקה על רצפת העץ החורקנית של בית היתומים, וליבם נכמר עליו. באותו הרגע הם החליטו לאמץ את הילד, ובכך להוציא אותו מהרחוב ולגאול אותו מחיי עוני ויסורים. אבל הם גילו נהר מאוד שאפשר להוציא את הילד מהרחוב, אבל הרבה יותר קשה להוציא את הרחוב מהילד. ג'ון הפך את הבית, שבר צנצנות ובאופן כללי הטיל טרור על כל המשרתים. מר פירס איים לא פעם ולא פעמיים שהוא יחזיר את ג'ון למקום ממנו בא, אבל בכל פעם שהעלה את ההצעה אשתו התנגדה נחרצות ואמרה שזו אכזריות לשמה, ושאינן ספק שבעתיד ג'ון ישפר את דרכיו. חוץ מזה, אמרה, הוא יודע לנגן יפה בפסנתר שבטרקלין.

בתקווה להקנות לו חינוך טוב יותר, החליטו בני הזוג לשלוח את ג'ון להתחנך בפנימיית אשורה. ג'ון הגיע לאשורה מוכן ומזומן להתחיל במסכת התעללויות חדשות, אבל שם המציאות הכתה בפניו. אנשים

אנדרו גרינווד

במהרה התמלא רגשות אשם על כך שהוא מפספס את הזדמנות חייו בשל כמה טיפוסים טיפשיים. מה גם שידע היטב שלא יוכל לשוב ולהתגורר עוד בעיירת הולדתו, בשל המבטים שאנשים ינעצו ב"נער שהתחכך עם האצולה אבל נכשל בשל האופי החלש שלו". הוא החליט שלא לוותר. את השנה השנייה הוא הקדיש להתחברות עם שאר התלמידים, אפילו עם אלו שחשב שהם "בינוניים" או "טיפשיים". בעזרת התחנפות ומכירת עבודות בזול הוא הצליח לפלס את דרכו אל מרכז העניינים, משתמש בשכלו לשם השגת הצלחה חברתית במקום הישגים אינטלקטואליים.

מראה חיצוני:

גובהו של אנדרו ממוצע והוא שמנמן מעט. מבנה פניו מרובע ושיערו חום בהיר וחלק, דליל מעט. הדבר המושך ביותר בפניו הוא זוג עיניו הירוקות הגדולות, בעלות המבע העמוק. הוא נוטה לדבר במהירות מה, תוך כדי שימוש בתנועות ידיים רבות.

תכונות בולטות:

אנדרו ניחן באינטליגנציה מזהירה, שמנותבת לתחום האינטלקטואלי. הוא קורא הרבה, ויודע הרבה. אם כי לעיתים קשה לו לברור בין שלל הפרטים שהוא יודע. כמו כן, לאנדרו כישרון כתיבה, והוא שולח את ידו בחיבור שירה ופרוזה (אותה הוא לא מראה לאיש). אנדרו דובר שלוש שפות על בוריין: אנגלית, גרמנית וצרפתית, וכמו כן שולט בלטינית וביוונית עתיקה.

חברים:

ארתור קרלייל: אנדרו לא גיבש דעה מוצקה לגבי מנהיג האחוזה. מצד אחד, ארתור מרשים את אנדרו בנוכחותו. מצד שני, הוא דמות סמכותית ומעורר בו חשש קל.

אלכסנדר אילינגוורת': אנדרו, למרבה הבושה והצער, מאוהב באלכסנדר לחלוטין. לעתים אנדרו מוצא עצמו מסתכל בעיניים כלות בווגות האחרים בבית הספר (לפחות אלה שהוא משער שהם זוגות), חושב לעצמו למה זה לא יכול להיות דומה בנוגע אליו ואל אלכס. אבל בכל זאת הוא לא מעז להגיד שום דבר בנושא לאלכס מחשש שהוא יבוז לו וידחה אותו, וכך אנדרו יפסיד את החברות שכבר קיימת ביניהם.

ג'ון פירס: פרחח מטורף. למה אלכס צריך אותו בכלל באזור?

סטנלי האנינגטון: אחד האנשים המבריקים ביותר בבית הספר. אין ספק שיש לו כישרון, אבל מצד שני יש בו משהו מפחיד, מרתיע.

אוליבר ראפורד: נוכחותו גורמת לאנדרו התקפי קנאה עזים לאלכס. הוא באמת פוחד שבין אלכס לאוליבר מתנהל רומן כלשהו, אם כי ברגעים של צלילות הדעת הוא מבין שהדבר אינו סביר.

אנדרו נולד למשפחת מעמד בינוני ממוצעת לחלוטין. העיירה בה גדל הייתה עיירה אנגלית טיפוסית – שקטה, יפה וקצת משמיימה. אביו היה פקיד בנק ואימו הקדישה את זמנה לטיפול בילדיה. אם כך, לא ברור ממי אנדרו ירש את גאונותו, המשולבת במרץ בלתי נדלה ובשפתנות רבה. הוא למד לקרוא בגיל 4 – מודרך בתחילה על ידי אביו, אבל במהרה השתלט על המלאכה בעצמו. כשהיה בן 7 הצליח לקרוא ספר בגרמנית ושנתיים מאוחר יותר הוא למד גם מעט צרפתית ולטינית. בעוד שני אחיו הקטנים של אנדרו שיחקו בחוץ, אנדרו ישב בחדרו, אור מנורת שמן קלוש מאיר את הסביבה, ואימץ את עיניו בקריאה אינסופית, החל מספרי דת ומוסר וכלה בהרפתקאות מסמרות שיער באפריקה.

לקראת סיום לימודיו של אנדרו בבית הספר העממי, מנהל בית הספר ניהל שיחה עם אביו של אנדרו בנוגע לעתידו של הנער. היה ברור לשניהם כי יהיה זה בזבוז לשלוח את אנדרו לגימנסיה האזורית, שכן אין ספק שהוא יודע את כל מה שיש לדעת, ופרט לכך – איזה עתיד בדיוק יהיה לו? אביו של אנדרו, אדם פרקטי למדי, טען כי יש לוותר על כל העניין, אבל המנהל לא היה מוכן לשמוע על ויתור. לבדו הוא החליט לרקום את תוכניותיו בנוגע לעתידו של אנדרו – הוא שלח עשרות מכתבים וטלגרפים לכל קצוות האי בחיפוש אחר פטרוניים עשירים.

ואכן, המזל האיר לו פנים. אחד המכותבים הסכים להשקיע כסף במטרה לשלוח את אנדרו לבית הספר אשווד היוקרתי, כל זאת ללא כל התחייבות. ליבו של אנדרו כמעט הפסיק לפעום כאשר שמע על ההצעה. אביו ניסה בתחילה למנוע את עזיבתו של אנדרו בטענה שהבית צריך מפרנסים, אבל כדור השלג כבר התחיל להתגלגל ולא ניתן היה לעצור אותו.

חמוש במזוודה קטנה ובעותק של שירי ביירון, הגיע אנדרו אל שערי בית הספר. אבל המחשבה על חברות לימוד בספרייה העתיקה התנפצו במהירות לנוכח המציאות. מהר מאוד גילו שאר התלמידים שמשפחתו של אנדרו היא לא מיוחסת בשום צורה שהיא. אנדרו, שהיה קשור מאוד למשפחה שלו, ניסה להגן על שמה, והוא שילם על כך מחיר גבוה בצורת השפלות והתעללויות מצד התלמידים. גם הפריחה האינטלקטואלית לה ציפה התגלתה כחלום בלבד: מרבית המורים נצמדו לשיטות הלימוד הישנות, לא שואפים לדבר מעבר לבינוניות, דוחים כל שמץ של גאונות – אולי מפחד שהתלמידים יאפילו עליהם. התחביב העיקרי של המורה ללטינית היה להעמיד את אנדרו במרכז הכיתה ולתת לו להטות רשימה ארוכה של פעלים יוצאי דופן. שום דבר שאנדרו עשה לא יכול היה למנוע ממנו מלשנות פעם או פעמיים, וכתוצאה מכך לספוג השפלה ולעג בפני כל הכיתה.

בתום השנה הראשונה אנדרו שב הביתה שבור ואומלל, במחשבה שלא יחזור לאשווד לעולם. הוא אף החל לעבוד בחופשת הקיץ, אבל

סטנלי צ'ארלס האנינגטון

שקוע כולו בלימודים. עד מהרה נאלצו התלמידים להניח לו, שכן לא שעה להצעותיהם באותה מהירות כמו קודם. בסופו של דבר אנשים התחילו לפחד ממנו. סטנלי הבחין בפחד הניבט בפניהם ועד מהרה החל להשתמש בכך. כל התסכול אותו צבר במשך השנים יצא החוצה בדמות מעשי אכזריות נטולי חמלה. הפעמים המועטות שבהן נתפס וזכה להצלפות מידי המנהל, לא רק שלא ריסנו את יצר הזדוניות שלו, אלא אף ליבו אותו וגרמו לו לשכלל את דרכי פעולתו. וכך סטנלי פילס את דרכו אל המרכז החברתי של בית הספר אשווד.

מראה חיצוני:

סטנלי הוא גבוה, חיזור בעל משקל ממוצע. תווי פניו חדים ונוקשים ואפו ארוך, מעוקל מעט, שפתיו הדקות נוטות להיות קפוצות רוב הזמן - לתפוס אותו מחייך זו משימה כמעט בלתי אפשרית. עיניו כחולות וצרות, אבל מרבית האנשים לא יודעים מה צבע עיניו שכן הוא נמנע מלהסתכל לאנשים בעיניים.

תכונות בולטות:

סטנלי הוא נער מבריק, אולם בניגוד לאנדרו, הוא לא נדרש לשקדנות כדי להגיע להישגים אקדמיים. יש לו יכולת אבחנה גבוהה ומחשבה זריזה, מה שמאפשר לו לצלוח אתגרים לימודיים בלי להשקיע הרבה מאמץ. כמו כן הוא בעל אינטואיציה ויכולת לקרוא אנשים, ועל ידי כך להפעיל מניפולציות חברתיות.

חברים:

ארתור קרלייל: סטנלי לא מתרשם מארתור, בלשון המעטה. הוא חושב שמדובר באדם חלש, נוח להשפעה ומעורר רחמים. עם זאת, כלפי חוץ, סטנלי מפגין אהדה כלפי מנהיג האחוה. אלכסנדר אילינגוורת': פוץ נפוח ומפונק מדי שחושב שהוא מבין הכל. יחד עם זאת, לא מדובר במישהו מזיק, ואולי אף מועיל למטרות מסוימות. יהיה זה עצוב מאוד אם אלכסנדר ימונה למנהיג האחוה. ג'ון פירס: כלב נובח לא נושך. אנדרו גרינווד: אחד התלמידים המבריקים יותר בבית הספר, למרות קיבעון מסויים. טיפוס מעניין ששווה להקשיב לו. חבל שהוא מאוהב באלכסנדר. אולי כדאי לנצל זאת בדרך כלשהי: לעזור לאנדרו תמורת טובה, או לחלופין לנקום באלכסנדר. אוליבר ראפורד: הוא נראה עצוב מעט. חייב להיות משהו מתחת לפני השטח, ואולי יום אחד הכל יתגלה.

סטנלי נולד בהודו הרחוקה, בן לקצין בצי הוד מלכותה אשר שהה בהודו בשליחות. זכרונות ילדותו הראשונים הם מאושרים - חול, ים, שמש, חופש, אחוזה גדולה ורחבה עם הרבה משרתים שחומי עור בבגדים אדומים-מוזהבים והרבה חברים למשחק. אבל ילדותו מאושרת זו נגדעה באכזריות - כשסטנלי היה בן שמונה אביו נפטר ממחלת הקדחת ואחריו אימו. סטנלי היתום נשלח אל אנגליה, לביתו של אחיה הגדול של אימו.

דודו של סטנלי התגורר בגפו בבית אחוזה כפרי ישן וגדול אי שם בפאתי כפר קטן, שלו וציורי. הוא היה אדם קשוח בעל מנהגים קבועים, אותם קיים מזה 20 שנה באדיקות מעוררת חלחלה. סטנלי זוכר את יומו הראשון בביתו של הדוד, יושב בבגדיו הטובים בחדר האוכל העתיק והאפל, דודו יושב מולו לבוש בחליפה מיושנת מעט, שיערו האפור משוח לאחור, פאות לחייו מסודרות, מעניקות לפניו הזוויתיות ממילא חדות נוספת. הוא נועץ בסטנלי את זוג עיניו השחורות והקטנות, ומסביר לו בטון יבש על החוקים הרבים בבית. אסור לשחק, אסור לרוץ, אסור להכנס למטבח, אסור להישאר ערים אחרי 11, אסור להסתובב בבגדים תחתונים בלבד, יש לפנות אל הדוד בגוף שלישי בלבד, יש לשאת תפילה כל פעם לפני האוכל וכו'. רשימת האיורים התארכה והתארכה, וסטנלי מצא עצמו בווה בנברשת המפוארת שהייתה תלויה על התקרה. את מחשבותיו החולמניות קטעה תמונה של הדוד נוף בו, ולאחר מכן קולו של הדוד מתרה בו על חוסר הנימוס שלו. השנים חלפו עברו וסטנלי גדל להיות נער קר-רגש ומסוגר הימים הנפלאים בהודו נשכחו לטובת בדידות חברתית באחוזה הגדולה והישנה. על כן המעבר לאשווד ליווה אותו בחששות רבים - האם יצליח להסתדר יחד עם מאות נערים אחרים? הוא גילה שלא. סטנלי הגיע אל פאתי בית הספר, פניו חיוורות, מסוגרות על-ידי קו תספורת מיושן במיוחד. מהר מאוד הוא מצא עצמו קורבן להתעללות מצד הנערים הבוגרים, שראו בו מטרה קלה. הם הציעו לו הצעות מפתות כמו להשתתף במסיבה פרטית בחדריהם. כאשר בא אל החדר גילה סטנלי שהאטרקציה היא הוא עצמו, קשור אל המיטה ונאלץ לאכול כמויות אדירות של עיסות מבחילות. בתום השנה הראשונה והאיזומה סטנלי חזר לחופשת הקיץ אצל דודו, מלא בחרדות ובחששות בנוגע לשנה השנייה.

השנה השנייה, לעומת זאת, התפתחה בצורה שונה לחלוטין. סטנלי הצטייד בכמויות גדולות של קור רוח ואנטיפטיות, וכל מי שניסה להתעסק איתו נענה בפנים חתומות. הוא היה הולך לבדו במסדרונות האפוליים של אשווד, מתעלם לחלוטין מנערים אחרים,

אוליבר אלברט ראפורד

לפני חצי שנה התגלה רומן של המורה עם תלמיד אחר, ומר אלאריי נאלץ לעזוב. אוליבר נשם נשימת רווחה, מלווה בחששות מסויימים על כך שלא יהיה מישהו מאחורי הקלעים שיפעל לטובתו.

ובכל זאת, נראה שהכל הסתדר. אוליבר הצטיין בקריקט ואף הצטרף לנבחרת הרוגבי של בית הספר. הוא רכש חברים והצליח להשיג מעמד בקרב התלמידים. למרות הכל, לילותיו עדיין מלאים בסיטים על ראש הבית הקודם. גם מעמדו החברתי בבית הספר מטריד אותו מאוד. למרות הצלחתו כלפי חוץ, אוליבר מוצא את עצמו נגרר אחרי תלמידים אחרים ולא עומד על שלו. בלב ליבו, הוא כמה להדרכה, לדמות אב או אח גדול, שתגיד לו מה לעשות.

מראה חיצוני:

אוליבר גבוה, חסון, רחב כתפיים ומוצק. שיערו בלונדיני בהיר. תווי פניו נראים כמו שילוב תווי הפנים של שני הוריו – מצד אחד הנחישות שמאפיינת את אביו, ומהצד השני העדינות והיופי שמאפיינים את אימו. עיניו חומות, חתומות על-ידי ריסים שחורים כבדים, שנותנים לפניו ארשת מסתורית מעט. הוא הולך בזקיפות ובביטחון ומושך את מבטי רוב האנשים הנקרים בדרכו.

תכונות בולטות:

אוליבר הוא נער מרשים, שמושך המון מבטים ותשומת לב. הוא גבוה, רחב כתפיים, בעל בלורית שיער בהירה ופנים מסותתות. יש לו כוח פיזי, וכן סיבולת גבוהה. גם בשל מראהו, אבל לא רק, הוא נוטה להתחבב במהירות על הסובבים אותו – הוא נער נחמד, נעים ומנומס, שתמיד מסביר פנים ושמת לעזור.

חברים:

ארתור קרלייל: אוליבר מעריץ את מנהיג האחוזה, ורואה בו אח גדול. עם זאת, הוא לא בוטח בו לחלוטין ולא יודע להסביר בדיוק למה. אלכסנדר אילינגוורת': חבר טוב ונאמן. אוליבר מאוד ישמח אם אלכסנדר יהיה המנהיג הבא.

ג'ון פירס: משוגע על כל הראש. חבל שהוא לא מתמקד יותר בכשרונותיו, כמו ביכולת הנגינה שלו.

אנדרו גרינווד: אחד התלמידים המבריקים יותר בבית הספר. טיפוס מעניין ששווה להקשיב לו. אולי יוכל להיות חבר של אמת, אם אוליבר יצליח למצוא את הדרך לליבו.

סטנלי האנינגטון: אוליבר לא יודע מדוע הוא כה נרתע מסטנלי. משהו בסטנלי מרגיש לא לגמרי בסדר.

משפחתו של אוליבר הייתה מאלו שנראות מושלמות כלפי חוץ. אביו, סר אדוארד, היה קצין מצטיין בחיל הפרשים של הוד מלכותה, ופעולות נועזות אותן הנהיג זיכו אותו בתואר אבירות. עתה הוא בדימוס ומעביר את זמנו בנאומים בבית הלורדים או באחד המועדונים בהם הוא חבר. אימו, אינגריד, הייתה ממוצא גרמני ונחשבה בזמנו לאחת הנשים היפות ביותר בחוגי האצולה הגבוהה. אחיו הגדול של אוליבר, ג'ורג', התחיל לא מזמן את לימודיו בקיימברידג' ונראה כי הוא עושה שם חיל. המשפחה מתגוררת בבית מפואר במרכז לונדון וברשותה בתים ואדמות נוספים. על פניו המצב הכלכלי של המשפחה נראה יציב ובטוח.

כלפי פנים, המצב היה אחר. כשאוליבר היה בן שבע, אימו לקתה בסוג מסויים של טירוף. פתאום היא התחילה לשמוע קולות, לראות מראות משונים, לדבר דברי הבל. אוליבר זוכר את הרגע בו בא אל אימו כדי לבקש משהו והיא, שלא זיהתה את בנה, התנפלה עליו בגידופים שאף לידי לא היתה מעזה להוציא תחת בדל שפתיה. המשפחה פחדה עד מאוד שהבושה תצא אל האור, ועל כן הם העבירו את האם לבית הבראה. הביקורים התדירים בבניין העתיק והמטופח היו חלק משמעותי מאוד מילדותו של אוליבר, בעיקר הנסיונות העקרים לנהל שיחה עם אימו הקשורה למיטה בחדרה. בין התקף להתקף, אימו של אוליבר התנהגה כפי שהתנהגה תמיד, כאם אוהבת ושפויה. אבל במרוצת הזמן ההתקפים לא רק החמירו, אלא גם הלכו ונעשו תכופים. אוליבר שמח כשהגיע זמנו ללכת ללמוד באשורד, שכן משמעות הדבר הייתה הפסקת הביקורים בבית הבראה ומציאות חדשה, אולי טובה יותר. אחיו הגדול צייד אותו בעצות בנוגע לחיים כתלמיד חדש – הוא הזהיר אותו מפני התלמידים הבוגרים שימצאו סיבות להתעלל בתלמידים חדשים, נתן טיפים מועילים לגבי מורים מסויימים ובאופן כללי הכין אותו לקראת בית הספר.

ואכן, התברר שהעצות הועילו. אוליבר הצליח לשרוד את החודשים הראשונים בנוחות יחסית. הוא התחבב עד מאוד על ראש הבית שלו, מר אלאריי, והכל נראה מבטיח. עד אותה הפעם בה נקרא אוליבר אל לשכתו של מר אלאריי כדי למסור דיווח על עבודה כלשהי. להפתעתו הרבה, מר אלאריי סגר את הדלת והבריח אותה. הוא ניגש בצעדים מהוססים אל אוליבר והניח את ידו עליו. אוליבר המבוהל נסוג אחורנית. מר אלאריי איים עליו שאם הוא יברח או חס וחלילה יספר למישהו, עתידו יהיה מוטל בספק והוא יספוג התעללויות שכמותן לא ראה.

אוליבר נאלץ להיכנע לסחיטה של ראש הבית שלו, וכך הדבר נמשך במשך שנתיים, ללא ידיעתו של אף אחד. כלפי חוץ מר אלאריי לא הראה חיבה מיוחדת כלפי אוליבר, אך הבעתו התחלפה כאשר השניים נפגשו בפרטיות. אוליבר ניסה להתחמק מדרכו של ראש הבית, אבל ברוב הפעמים נכשל. בינתיים הצליח (בעזרתו של מר אלאריי) להתקבל אל נבחרת הקריקט היוקרתית של בית הספר, ועשה שם חיל.

פרטרניטאס – האחוה

תקציר

פרטרניטאס (Fraternitas) היא אחווה סודית, מצומצמת ויוקרתית של נערים בוגרים, כולם מבית ניו לנדס. מטרת האחוה היא להגן על חבריה, ועליהם בתורם להיות נאמנים זה לזה עד מוות. פגישות האחוה אינן קבועות ומתרחשות לרוב בחדרו של המנהיג, שם דנים החברים בענייני היומיום ובבעיות שונות. לאיש אסור לדעת על האחוה, שכן היא אינה חוקית לפי נהלי בית הספר. לאחוה ישנה חבורת "עבדים", לרוב בני הכיתות הנמוכות. אותם עבדים משמשים את החברים באחוה למטרותיהם השונות.

היסטוריה

איש אינו יודע בדיוק מתי נוסדה פרטרניטאס. יש הטוענים שהיא נוסדה רק לפני שנים ספורות, ויש כאלו שטוענים שהאחוה הייתה קיימת מאז היווסדו של בית הספר.

המנהיג

המנהיג מתמנה על-ידי המנהיג הקודם. סמכותו של המנהיג היא בלעדית ובכוחו לעשות הכל – כולל סילוק חברים מהאחוה. כבוד רב ניתן למנהיג בתוך האחוה וחבריה מצייתים לו ללא עוררין.

חברים חדשים

המועמדים לפרטרניטאס הם לרוב נערים פופולריים ובעלי השפעה בתוך בית הספר, המגיעים משלוש השנים הראשונות. הם מבליים שנה או שנתיים בתור מועמדים, מבצעים משימות מיוחדות עבור האחוה וממלאים את רצונותיהם של חברי האחוה הבוגרים, ולאחר מכן מועמדותם מובאת להצבעה חשאית בקרב חברי האחוה, כשלמנהיג יש זכות וטו.

סילוק חברים מהאחוה

סילוק חברים מפרטרניטאס יכול להתבצע באחת משתי דרכים – או על-ידי הסכמה של כל החברים או על ידי החלטת המנהיג. לרוב מסלקים חברים בשל הפרת עקרונות האחוה, אבל לעתים חברים מסולקים בשל גחמות המנהיג שפשוט לא אוהב אותם. החבר לשעבר יסבול מהתעללויות ומסחיטות איומות ונוראיות עד סוף לימודיו, זאת כדי להבטיח שהוא לא יפתח את פיו ויספר על האחוה.

